

Procedure for medicingivning til børn

i kommunale skoler og daginstitutioner i Odsherred.

Medicin skal så vidt muligt gives til børnene udenfor skole/institutionstiden.

Da det ikke altid kan lade sig gøre (f.eks. medicingivning x 6, akut behandling af astma eller epilepsi), bør personalet i disse tilfælde, kunne påtage sig at give børn lægeordineret medicin medens de er i skole/institutionen. Såfremt behandlende læge har vurderet, at lægmand sagtens kan gøre dette. Evt med passende instruks fra barnets læge.

Generelt om lægeordineret medicin gælder der:

- Beholderen skal have let læselig påskrift med oplysning om barnets navn, medicinens art og den ordinerede dosis.
- I de tilfælde, hvor en mere grundig skriftlig instruktion om medicingivningen er nødvendig, kan institutionens ledelse anmode forældrene om en skriftlig instruktion fra den læge der har ordineret medicinen.

Det er vigtigt at medicin opbevares aflåst og at det ikke er muligt at blande børns medicin.

Angående håndkøbsmedicin er det forvaltningens holdning at det generelt bør undgås at udlevere eller administrere håndkøbsmedicin til børnene.

Vi kan ikke tage ansvar for at give børnene alternativ medicin.

Se Sundhedsstyrelsens vejledning i boksen nedenfor, som er retningsgivende for daginstitutionens- dagplejeområdet.

For yderligere information og rådgivning kontakt
Hanne Lund Larsen, Ledende sundhedsplejerske
29266008 hll@odsherred.dk.

Maj 2010

Sundhedsstyrelsen: Medicingivning i daginstitutioner og dagpleje

På given foranledning skal Sundhedsstyrelsen præcisere sine anbefalinger vedrørende medicingivning til børn i daginstitutioner og dagpleje.

Personalet i dagtilbud har ikke sundhedsfaglig baggrund og er derfor ikke uddannet til at observere og behandle syge børn. Akut syge børn må derfor ikke møde i pasningsordning, og ved akut opstået sygdom skal forældrene snarest muligt hente barnet.

Det er vigtigt også for børn med kroniske ikke smitsomme sygdomme at have adgang til pasning og kontakt til andre børn. Ved kroniske sygdomme kan det være nødvendigt at give medicin flere gange i løbet af dagen. Når medicinen ikke udelukkende kan gives på tidspunkter udenfor institutionstiden, bør personalet i det mulige omfang påtage sig at give børn lægeordineret medicin. Da personalet ikke er sundhedsfagligt uddannet, skal der i tvivlstilfælde foreligge en nærmere instruks fra lægen.

Sundhedsstyrelsen har givet anbefalinger vedrørende medicingivning i ”Retningslinier af 21. marts 1983 om forholdsregler mod smitsomme sygdomme i skoler og daginstitutioner for børn og unge”, ”Smitsomme sygdomme hos børn. Vejledning for daginstitutioner, skoler og forældre. Sundhedsstyrelsen 1996” samt ”Overfølsomme børn i daginstitution og dagpleje. Sundhedsstyrelsen 1996”.

Som det fremgår af dette materiale skal der foreligge en instruks fra lægen i de tilfælde, hvor personalet har påtaget sig at give barnet medicin. Oftest vil der være tilstrækkelig instruktion om medicingivningen ved påskriften på medicinbeholderen. Beholderen skal have let læselig påskrift med oplysning om barnets navn, medicinens art og den ordinerede dosis.

I de tilfælde, hvor en mere grundig skriftlig instruktion om medicingivningen er nødvendig, kan institutionens ledelse anmode forældrene om en skriftlig instruktion fra lægen.

I sjældne tilfælde kan der være tale om kroniske tilstande med hurtigt indsættende anfaldsfænomener. Efter instruktion fra lægen kan der være behov for behandling samtidig med at der kaldes ambulance. Det kan fx dreje sig om feberkramper, der kan opstå ved pludselige temperaturstigninger, epileptiske anfald eller kraftige allergiske reaktioner. Den behandlende læge vil i disse tilfælde ofte have ordineret medicin, som forældrene straks kan give samtidig med, at der kaldes læge eller ambulance. Det kan dreje sig om en tablet, mikstur, en stikpille eller et stik med en epipen.

Når den behandlende læge har vurderet, at denne metode kan administreres af lægmand som forældre, bør personalet i pasningsordningen også kunne påtage sig dette efter passende instruktion fra lægen.

Sundhedsstyrelsen har forståelse for, at det kan virke foruroligende for personalet at skulle give behandling i disse tilfælde, som kan synes faretruende. Men indsatsen må betragtes som en form for førstehjælp, der ikke medfører risiko for barnet, men alene forbedrer barnets muligheder for hurtigt at komme over anfaldet. Disse anfald er for det enkelte barn sjældne, så det enkelte personalemedlem vil kun sjældent komme ud for denne situation. Det er derfor vigtigt, at der i pågældende situationer i institutionen forudgående har været en drøftelse med forældrene på baggrund af instruktion af lægen.

Sundhedsstyrelsen skal hermed opfordre institutionerne til at iværksætte procedurer, således at personalet i berørte institutioner er forberedt på akutte situationer.

Den kommunale sundhedstjeneste kan vejlede daginstitutionerne i sundhedsfaglige spørgsmål både generelt og vedrørende det enkelte barn. I tvivlstilfælde kan embedslægeinstitutionen rådspørges.